

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370281536/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Tage, naar han tænkte paa de Ulykkelige, som langt ud paa Natten strandede i denne Kvindes Knokkelarme.

Nu var han paa Fortovet overfor Teatret. Torvet laa endnu tomt, kun en Række af Fattigmandsekvipager: tunge Omnibusser og Sporvogne ventede paa Teatrets Gæster.

Klokken slog ti, og faa Øjeblikke efter væltede Menneskesværmen ud af den runde Bygning som Bier af en Kube, og Torvet fyldtes med lystig Snakken, hvoraf Tage kun kunde opfangne enkelte Udbrud: »aa, han var dejlig!« eller: »som hun var klædt!« Han lyttede fornøjet, indtil han fik Øje paa en høj Dame, der med stor Værdighed og stolt tilbagekastet Hoved styrede hen imod ham. Straks var han hos hende og bød hende galant Armen, og kort efter var de bænkedede i Restaurantens Kabinet og ventede paa Aftensmaden.

— — Lig det dybe Pragtværelse paa et gammelt Herresæde, hvor Generationers gode Smag opdyngede Skatte af kostbare Stoffer og sjældne Prydelser, pranger Kamilla Jørgensen, høj og mægtig, vidunderligt klædt i ægte Stoffer og med straalende Smykker — hvilke ogsaa

Generationers Smag lagde for Fødderne af den smukke Dame. Hvor mange der arbejdede til det samme Formaal, hun véd det ikke! Hun kender, ligesom de store Genier, ikke Tallet paa sine Beundrere.

Hun er af Naturen dejligt skabt, og hvor tager ikke hendes Figur sig fristende ud i den fuldkomne Paaklædning! Hun er indsnørt i en Ham af gulbrunt Atlask, en saakaldt Prinsesserobe, hvori hendes Legem strækker sig dobbelt slankt og dobbelt svulmende. Hun er ikke nedringet, og Kjolen gaar helt op i Halsen med lange Ærmer, men højt oppe paa Ærmet lige under Skulderen er udskaaret et Stykke Atlask saa stort som et ungt Bøgeblad, og man ser her den nøgne Arm i en hvid Plet, tilpas til et Par Læber. Det tager sig nydeligt ud, langt uanstændigere end almindelig Nedringethed.

Tage ser det altsammen og paaskønner det i høj Grad. Desværre svarer Omgivelserne ikke til den pragtfulde Dame. Kamilla sidder paa en slidt rød Fløjelssofa, og det smalle Kabinet er smagløst udstyret fra Gulvets Tæppe til Loftets Gaskrone.